P.Z. br. 310/2

HRVATSKI SABOR

Marijana Petir, zastupnica

Zagreb, 28. listopada 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA
g. Gordanu Jandrokoviću

PREDMET: Amandmani na KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU, drugo čitanje, P.Z. br. 310

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/2013., 113/2016., 69/2017., 29/2018., 53/2020., 119/2020., 123/2020. i 86/2023.), na KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA LOVSTVU, drugo čitanje, P.Z. br. 310, podnosim slijedeće amandmane:

AMANDMAN I.

U članku 26., iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Brojno stanje divljači u lovištu utvrđuje se najmanje jednom godišnje prema jedinstvenoj stručnoj metodologiji propisanoj pravilnikom iz članka 48. stavka 3. Tako utvrđeno brojno stanje predstavlja osnovu za praćenje provedbe lovnogospodarskog plana, određivanje mjera iz ovoga članka i inspekcijski nadzor.“

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Obrazloženje

Važeći propisi poznaju utvrđivanje brojnog stanja divljači i propisuju metode kojima se ono provodi, ali ne uspostavljaju jasno određenu, redovitu godišnju osnovu koja bi se koristila za praćenje stvarnog stanja na terenu, određivanje potrebnih mjera i provedbu inspekcijskog nadzora.

Predloženim amandmanom zato se propisuje da se brojno stanje divljači u lovištu utvrđuje najmanje jednom godišnje prema jedinstvenoj stručnoj metodologiji.

Tako utvrđeno brojno stanje služilo bi kao zajednička i provjerljiva osnova za praćenje provedbe lovnogospodarskog plana, određivanje mjera koje je potrebno poduzeti prema stvarnom stanju na terenu te za inspekcijski nadzor.

Time se osiguravaju usporedivi i vjerodostojni podaci na temelju kojih se može pravodobno reagirati kada stvarno stanje divljači zahtijeva poduzimanje dodatnih mjera.

AMANDMAN II.

U članku 27., izmijenjenom članku 79., stavku 1. u uvodnoj rečenici brišu se riječi:

„i na svoj trošak"

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ako oštećenik ne dopusti provedbu pravodobno osiguranih i primjerenih mjera za sprječavanje štete ili namjerno ošteti ili odstrani sredstva odnosno objekte koji služe za sprječavanje štete, naknada štete može se razmjerno umanjiti u dijelu u kojem je takvo postupanje pridonijelo nastanku ili povećanju štete."

Obrazloženje

Konačnim prijedlogom propisuje se da je oštećenik dužan na svoj trošak poduzimati razumne mjere zaštite, pri čemu su među mogućim mjerama navedeni ograđivanje te mehanička, električna i kemijska zaštitna sredstva.

Takve mjere mogu predstavljati znatan financijski trošak za poljoprivrednika, pri čemu opseg potrebnih mjera i njihov trošak mogu znatno ovisiti o veličini površine, vrsti proizvodnje, položaju zemljišta i vrsti divljači.

Predloženim amandmanom zadržava se obveza oštećenika da postupa kao dobar gospodar i pravodobno poduzima razumne i primjerene mjere zaštite, ali se briše zakonska odredba prema kojoj je sve takve mjere dužan poduzimati na vlastiti trošak. Time se ostavlja mogućnost da se troškovi pojedinih mjera zaštite, ovisno o njihovoj vrsti i okolnostima konkretnog slučaja, osiguraju iz različitih izvora.

Konačni prijedlog također propisuje da oštećenik u određenim slučajevima nema pravo na naknadu sveukupne štete. Predlaže se da posljedica ne bude automatski potpuni gubitak prava na naknadu, nego da eventualno umanjenje naknade bude razmjerno stvarnom doprinosu postupanja oštećenika nastanku ili povećanju štete.

Time se zadržava odgovornost oštećenika za razumno postupanje i suradnju u sprječavanju štete, ali se posljedice njegova postupanja određuju razmjerno okolnostima konkretnog slučaja.

AMANDMAN III.

U članku 28., izmijenjenom članku 80. u stavku 1. zarez i riječi:

„a teret dokazivanja pravodobnog poduzimanja razumnih mjera, dopuštenih radnji samopomoći i zahvata iz toga članka je na oštećeniku“ - brišu se.

Obrazloženje

Konačnim prijedlogom propisuje se da za štetu koju prouzroči divljač odgovara lovoovlaštenik odnosno korisnik nelovne površine ako je oštećenik postupio u skladu s člankom 79. Zakona te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu.

Istodobno se izričito propisuje da je teret dokazivanja pravodobnog poduzimanja razumnih mjera, dopuštenih radnji samopomoći i drugih zahvata na oštećeniku.

Predloženim amandmanom ne mijenjaju se pretpostavke odgovornosti propisane ovim člankom, već se briše odredba kojom se teret dokazivanja svih poduzetih preventivnih mjera izričito stavlja na oštećenika.

Oštećenik i dalje mora postupati kao dobar gospodar i poduzimati razumne i primjerene mjere zaštite u skladu s člankom 79. Zakona, ali se pitanje tereta dokazivanja ne uređuje na način kojim bi se oštećeniku unaprijed nametnula dodatna procesna obveza dokazivanja svih poduzetih mjera.

Time se zadržava odgovornost oštećenika za razumno postupanje radi sprječavanja i smanjenja štete, uz pravičniji položaj stranaka u postupku ostvarivanja naknade štete.

AMANDMAN IV.

U članku 30., dodanom članku 82.a stavku 3. iza prve rečenice dodaje se rečenica koja glasi: „Rok za isplatu naknade štete ne može biti dulji od 30 dana od dana sklapanja sporazuma.“

U stavku 10. iza riječi „lovoovlašteniku“ dodaju se riječi: „u roku od 15 dana od dana obavljene procjene štete“.

Obrazloženje

Konačnim prijedlogom propisano je da sporazum o naknadi štete predstavlja ovršnu ispravu i mora sadržavati iznos naknade te rok i način isplate, ali nije određen najdulji rok isplate.

Činjenica da sporazum predstavlja ovršnu ispravu omogućuje prisilno ostvarenje tražbine nakon njezina dospijeća, ali ne određuje rok u kojem naknada mora dospjeti. Zato se predlaže propisati da rok za isplatu naknade ne može biti dulji od 30 dana od dana sklapanja sporazuma.

Konačnim prijedlogom također nije određen rok u kojem Povjerenstvo mora dostaviti nalaz oštećeniku i lovoovlašteniku. Budući da nalaz predstavlja stručnu podlogu za pokušaj sporazumnog rješavanja spora i preduvjet je za daljnje ostvarivanje prava na naknadu štete, njegovo nedostavljanje u razumnom roku može znatno odgoditi cijeli postupak.

U poljoprivrednoj proizvodnji takvo odgađanje može značiti da prođe jedna, pa i dvije proizvodne sezone, odnosno sjetve i žetve, prije nego što oštećenik uopće može učinkovito nastaviti postupak ostvarivanja naknade štete.

Zato se predlaže da se nalaz dostavi oštećeniku i lovoovlašteniku u roku od 15 dana od dana obavljene procjene štete.

AMANDMAN V.

U članku 40. stavku 1. iza riječi „člankom 22. ovoga Zakona“ dodaju se riječi:

„i članka 77. stavka 4. koji je dodan člankom 26. ovoga Zakona“.

Obrazloženje

Amandman se predlaže radi propisivanja roka u kojem je ministar obvezan uskladiti pravilnik kojim se uređuju lovnogospodarski planovi, kako bi se njime propisala jedinstvena stručna metodologija prema kojoj će se najmanje jednom godišnje utvrđivati brojno stanje divljači u lovištu.

ZASTUPNICA

Marijana Petir